

[Kjeld Olesen.]

Jespersens tale, skulle man jo tro, at masserne samlede sig nede på slotspladsen for at demonstrere imod de fantastiske overgreb, der blev foretaget. Forleden dag kunne hr. Knud Jespersens parti mobilisere — var der 29 eller 30? der var måske 30, dengang hr. Knud Jespersen var nede at besøge masseopbudet på slotspladsen. Det fortæller i hvert fald mig to ting. Det fortæller for det første, at der ikke er genklang hos landets lønmodtagere, på landets arbejdspladser — bortset fra et par enkelte steder, og her kan jeg godt fortælle noget om metoderne — når det drejer sig om DKPs tomme tale. Det andet, det fortæller mig, er, at DKP og VS og andre undervurderer lønmodtagerne, tror, at de falder på halen for en sådan tale, glemmer, at man udmærket er klar over, hvor alvorligt det står til, er klar over, hvilke seriøse bestræbelser en socialdemokratisk mindretalsregering, anbefalet af hr. Knud Jespersen, udfolder i et folketing med et borgerligt flertal.

Den sidste bemærkning burde faktisk være overflødig, nemlig at naturligvis må vi afvise det fremsatte dagsordensforslag.

Christoffersen (V):

I den debat, vi har haft i dag, har der jo i en række af ordførernes taler været fælles synspunkter og synspunkter af en ganske betydelig vigtighed, som jeg synes der kan være grund til at glæde sig over, ikke mindst fordi de falder sammen med synspunkter, jeg selv på venstres vegne har givet udtryk for, og det er måske nok vigtigt at hæfte sig ved den slags væsentlige overensstemmelser fremfor at beskæftige sig med de mindre drillerier og sidebemærkninger, der naturligvis også kan forekomme i en debat som denne.

Det var med tilfredshed, jeg bemærkede, at hr. Hilmar Baunsgaard understregede, at uden besparelser, der lå ud over de 1½ mia kr., vi har aftalt som et minimum, er det ikke realistisk at tale om mærkbare indkomstskattelettelser i 1977. Det er et synspunkt, som venstre fuldkommen kan dele med det radikale venstre. Vi synes, det er en værdifuld erkendelse, som det radikale venstres ordfører her giver udtryk for. Vi har jo selv givet udtryk for den ved i vores plan at opstille et sparemål, der går ud over

de 1½ mia kr., og jeg er glad for, at vi på det punkt — ligesom jeg tror, det gælder, når det drejer sig om selve indkomstrammen — har et syn, som ligger meget tæt op ad det radikale venstres syn.

På tilsvarende måde bemærkede jeg, at hr. Jens Møller i sit indlæg understregede det ønskelige i, at det, som man skulle nå frem til i august, i september, det måtte være en stram indkomstudvikling. Han brugte, tror jeg endda, det udtryk: en indkomstudvikling, som nærmest blev en nuløsning. Hr. Jens Møller lagde megen vægt på besparelserne, megen vægt på skattelettelserne. Jeg kan kun sige, at efter vores opfattelse er det netop her, vi har de centrale punkter i de forhandlinger, vi skal i gang med.

Jeg var også glad for hr. Brusvangs udtalelser. Jeg kunne forstå, at centrumdemokraterne er enige med os både i den generelle økonomiske vurdering og også i spørgsmålet om, hvor nødvendigt det er, at vi så hurtigt som muligt når frem til en afklaring.

Så kommer jeg til økonomiministerens bemærkninger. Han startede jo sit indlæg på en venlig måde. Jeg må indrømme, det var også hr. Jes Schmidt, han startede med at tale til, men jeg blev alligevel opmuntret, for økonomiministeren sagde jo, at når vi taler fornuftigt til hinanden og kan gøre det, så bør vi også gøre det. Men efterhånden som ministerens svar til mig skred frem, så gik det op for mig, at i dag var det formentlig kun grænselandets problemer, ministeren var i stand til at tale fornuftigt om. Det er en begrænsning, som jeg håber på et senere tidspunkt forsvinder. Jeg synes nok, ministerens tonefald både i forhold til mine bemærkninger og måske især i forholdet til hr. Poul Schlüter — som jeg kunne forstå på hr. Kjeld Olesen nær havde været ministerens forligsfælle i dag — var et tonefald, som det er nok så vigtigt at vi glemmer, som de øvrige ting ministeren gerne ville have lov at glemme.

Men økonomiministeren sagde, at socialdemokratiet anlægger ikke et urimeligt lyssyn, det præger ikke regeringens holdning. Det samme sagde hr. Kjeld Olesen. Jeg er meget tilfreds med her at få understreget, at regeringen altså betragter situationen som meget alvorlig, som meget kritisk; det er også vores